

B. Guenther: Nejdůležitější uvědomění na cestě k probuzení

- CZ24 News | 24. července 2023

„Kdyby člověk dokázal pochopit všechnu tu hrůzu života obyčejných lidí, kteří se jen točí stále dokola v kruhu zcela bezvýznamných zájmů a hlavně bezvýznamných cílů, kdyby pochopil, co tím ztrácejí, pochopil by rovněž, že může existovat jen jedna věc. pro něj vážná – tou je uniknout obecnému zákonu [matrixové síly], být konečně svobodný. Co může být více důležité pro člověka ve vězení, který je odsouzen k smrti? Jen jedna věc: Jak se zachránit, jak od tamtud uniknout, : nic jiného není důležité.“

- Gurdjieff

Během posledních tří let si stále více lidí uvědomilo zlo v našem světě. Je tu paradox. Pokračující pokus o zotročení lidstva na základě falešné „pandemie“, Velkého resetu a anti-božských socialistických a neomarxistických ideologií spustil „probuzení“ u mnoha lidí, kteří začali zpochybňovat status quo té oficiální konsensuální reality.

Mnoho z nás to přimělo soustředit se pouze na to, na čem skutečně záleží, a ujasnit si takto svoje priority. Zároveň se mnoho lidí pod tím tlakem rozpadlo a nakoupilo si lži a podvody; aby byly ještě více vtaženi do drápů matrice. Proto to diskutované „[rozdělení lidstva](#)“. Jsme ale také v krizi duševního zdraví, a to doslova ohromujících rozměrů. Sebevraždy a užívání psychiatrických léků otupujících lidskou duši (opiáty, léky proti úzkosti a antidepresiva) dnes přímo raketově vzrostly.

Stáli jsme tváří v tvář „hrůze situace“ bez růžových brýlí, tváří v tvář realitě takové, jaká skutečně je, ne jakou bychom chtěli, nebo doufali v to, aby taková byla.

Tato deziluze je ovšem zcela nezbytnou a nevyhnutelnou fází v procesu probuzení.

Ale ta skutečná deziluze, která vede ke skutečnému Probuzení [nikoli k tomu externímu intelektuálnímu „probuzení“ založenému pouze na informacích] a vede k pravé cestě ven z matrixu, nastává teprve, když si uvědomíme „teror situace“, jak to výstižně nazval Gurdjieff.

Ztělesněné rozpoznání hrůzy celé této situace vyplývá hlavně z toho, že když se postavíte čelem sami k sobě, na vnitřní cestě k „poznání sebe sama“, při poctivém studiu sebe sama a zapojíte se do skutečně upřímné vnitřní práce, abyste si konečně uvědomili všechnu tu temnotu, kterou máte v sobě.

Vyžaduje to ale průběžnou hloubkovou psychologickou, somatickou, traumatickou, stínovou a duchovní a esoterickou práci. Není to vůbec snadné, ale je to naopak velmi nepříjemné, značně konfrontační a chaotické. Ego a zraněné já se tomu pokaždé chtějí raději vyhnout a přicházejí proto se všemi druhy nevědomého odporu, jehož výsledkem jsou jen sebeomluvy a ospravedlnění se spolu se všemi těmi nevědomými traumatickými reakcemi, projekcemi a zásahy, které vás mají odvést od skutečné práce na sobě a od nezbytného sestupu až do největší hloubky vašeho Bytí. Je totiž mnohem lákavější promítat svou bolest, hněv a strach navenek, místo abychom se přitom dívali dovnitř.

Skutečná práce tedy vždy vyžaduje skutečný postoj bojovníka: Chce to pevnou vůli, odhodlání, sebezodpovědnost, upřímnost, odvahu a 100% nasazení. Jakákoli slabost a slepá ulička se vždy jen

stanou významnou překážkou na cestě a budou využity různými nepříznivými silami k zacílení na vás a k pokoušení odvést hledajícího pryč od skutečné pravdy o jeho Bytosti, udržující jej pak připoutaného v Platónově jeskyni, a rozptýleného stíny dění na světové scéně.

Čím upřímnější totiž budete s tímto vnitřním dotazováním se (což je ovšem neustále pokračující proces), tím více si uvědomíte, že většina těch „vašich“ vlnastných myšlenek, pocitů, přesvědčení, tužeb, přání, potřeb atd., že vůbec nejsou vaše vlastní, ale jsou něčím podmíněny. nebo do vás vloženy „externě“.

Vaše „Já“, o kterém si myslíte, že jím skutečně jste, je přitom pouze maska vaší osobnosti, se kterou se ztotožňujete, a která se skládá z těchto programů, vzpomínek, biologických pudů, zranění, traumat a zkušeností (posuzujeme je vždy jen jako ty „dobré“ nebo ty „špatné“); nashromážděné během životů, vložené do vaší DNA po předcích a také ovlivněné kolektivním vědomím. Skládá se ze sociálních, kulturních, rodičovských, vzdělávacích a mediálních programů. Nic z toho přitom ale nejste skutečně „vy“.

Mnoho z vašich tužeb, pocitů, připoutaností a chování může být také pouze výrazem nevědomých traumat z nejrůznějších dětských zranění, z nedostatku vlastní hodnoty a z nevědomého studu, což má pokaždé za následek snahu zaplnit prázdnou díru v sobě různými vnějšími prostředky. Ale je to bohužel většinou bezedná díra. Jakákoli touha, kterou máte a která je zvnějšku zaměřena na to, abyste byli „šťastní“, je přitom jen nevědomým pudem hledat skutečnou pravdu o svém vlastním Bytí, ono Království uvnitř nás samých.

„Každý jev vzniká z pole energií: každá myšlenka, každý pocit, každý pohyb těla je projevem specifické energie a v nahnuté lidské bytosti jedna energie neustále bobtná, aby zaplavila druhou. Toto nekonečné kolísání a zmitání se mezi myslí, pocitem a tělem vytváří kolísavou řadu impulzů, z nichž každý se klamně prosazuje jako „já“: když jedna touha nahrazuje druhou, nemůže existovat žádná kontinuita záměru, žádné skutečné přání, pouze chaotický vzorec rozporu, ve kterém všichni žijeme, ve kterém má ego iluzi síly vůle a nezávislosti. Gurdjieff tomu říká „děs situace“.

- Peter Brook

Zároveň na nás působí také přírodní síly a vědomé síly z vyšších a nižších sfér. Jsme vystaveni sugescím okultních nepřátelských sil vitálního světa, ale také přijímáme vhledy, kreativní a inspirativní impulsy od Ducha, Vyššího Já a Božských sil, které se také projevují jako myšlenky. Kreativní, citliví lidé, spisovatelé, umělci a hudebníci získávají své nápady z těchto nižších/vyšších sfér.

Všichni dostáváme směs těchto dojmů a myšlenek z celé škály od nižších až po vyšší sféry v závislosti na mnoha různých faktorech. Jsme převaděči vyšších sfér a jsme bojištěm různých sil působících skrze nás. Na základě naší úrovně Bytí čili úrovně ztělesnění duše mohou být naše záměry a aspirace v životě buď vedeny nižší přirozeností, nebo se můžeme rozhodnout sladit je s naší vyšší přirozeností a Božstvím. Směr, kterým se uvědomujeme, tak určuje, na kterou sféru se naladíme. Dokud budeme žít pouze na povrchu naší ego-osobnosti, většina z toho bude nevědomé a mechanické.

Na „touze“ není vůbec nic špatného; to pouze naše připoutanost k touhám vede ke zbytečnému utrpení. Nikdy také nezpochybňujeme, odkud pocházejí naše touhy/cíle/záměry v životě. To je také důvod, proč většina technik manifestace New Age založených na zkruslené a povrchní představě „zákona přitažlivosti“ vedoucí k „projevení vašich tužeb“ selhává nebo může ve skutečnosti způsobit ještě mnohem více utrpení, i když se tyto vaše „touhy“ projeví.

Může se tak vytvořit mnohem více „gordických uzlů“, jak se tomu říká v esoterické vědě, což má za následek ještě více karmických zapletení a utrpení na základě nedobrovolného mechanického pohybu v „divočině“ matrixu. Odtud pochází úsloví „dej si pozor na to, co si přeješ“ nebo co chceš „projevit“, protože vždy existuje cena, kterou je za to třeba zaplatit na základě zákona příčiny a následku a zákona dohody.

Mnoho lidí tolik trpí, protože následují svoje touhy, ale cíle, které přitom nejsou „jejich vlastní“, ale byly do nich naprogramovány nebo jsou to jen nevědomé reakce na jejich traumata. Mnoho velmi úspěšných lidí je poháněno těmito nevědomými pudy, kterými se snaží zaplnit hlubokou prázdnou díru v sobě. Stále vnitřně trpí, zatímco se snaží maskovat svou bolest vnějšími prostředky, zaneprázdněností, rozptýlením a závislostmi. Nikdy nenajdeme skutečnou radost, svobodu, naplnění nebo štěstí, pokud budeme orientováni pouze navenek. Navíc stále zůstanete otrokem, i když navenek usilujete o suverenitu.

„Bez sebepoznání, bez pochopení fungování a všech funkcí svého stroje nemůže být člověk svobodný, nemůže si vládnout sám a vždy zůstane otrokem.“

- Gurdjieff

Mnohokrát jsem se setkal tváří v tvář s „terorem situace“. Je opravdu děsivé vidět a zažít to jako očitý svědek, který se zamyká ve „mně“ v moji osobnosti a pozoruje všechna mechanická chování, pocity, činy, myšlenky, touhy a impulsy, které jsou zcela automatizované a dějí se bez jakékoli „svobodné vůle“ zapojené - se všemi se osobnost identifikuje jako se svými „vlastními“. Ještě děsivější je být svědkem toho, že nic z toho přitom není moje „pravé já“. Uvědomil jsem si, že žiju neustále „ve lži“. Většina lidí je náměsíčná a jen sní o tom, že jsou vzhůru.

Také jsem musel přiznat, že jsem spal způsobem, kterého jsem si nebyl plně vědom. Než se totiž můžeme opravdu zapojit do procesu probuzení, musíme si přiznat a skutečně „vidět“, jak spíme, jak jednáme mechanicky, a to bez ohledu na to, jak si myslíme, že jsme si vědomi vnějšího projevu matrixu. Toto poznání čelí „teroru situace“. Výsledkem je pak vnitřní kolaps a deziluze.

Uvědomil jsem si také, že mnoho z tužeb a cílů, které jsem měl, když jsem byl mladší a snažil jsem se je projevit prostřednictvím „stanovení cílů“, vizualizací nebo technik manifestace New Age, ve stylu Tonyho Robbinse, tak že bylo založeno na zraněních v dětství, na nejistotě a sociální a kulturní aklimatizace.

Naštěstí v intropsekti mě Božský poctil tvrdou Milostí, strhl vše to, o čem jsem si myslel, že to skutečně chci, a několikrát přitom pode mnou vytáhl koberec. Mému zraněnému egu a osobnosti se to vůbec nelíbilo, když jsem křičel a kopal okolo sebe a odpočíval tou tak potřebnou deziluzí. Trpěl jsem, protože jsem byl připoután a ztotožňován se svými cíli a touhami, které přitom nebyly ani v souladu se skutečným „já“. Zkrátka Bůh měl se mnou jiný plán a já jsem neměl jinou možnost, než se v právě probíhajícím procesu odevzdání odevzdat vyšší Vůli.

Během dalších let, jak jsem se ponořil ještě hlouběji do svého procesu, jsem také odhalil všechny druhy potlačených částí, vyhnanství, traumatizované fragmenty duše, uvězněné vnitřní dítě a mnoho ochranných vrstev a „brnění“, které zakrývaly traumata, rány a stínové aspekty. návratu do života. Všechny tyto části jsem si také spletl se svým „pravým já“.

Jedním z příkladů, jak lze čelit „teroru situace“, tak to bylo před mnoha lety, koncem 90. let, kdy jsem se poprvé dostal k práci Jungian Shadow a začal jsem se ještě více snažit pozorovat sám sebe. Uvědomil jsem si, že jen předvádím části svého otce a matky, kterými jsem ve skutečnosti navenek

opovrhoval a nenáviděl je. Jinými slovy, uvědomil jsem si, že mám vlastnosti, které na svých rodičích a ostatních nejvíc nenávidím – hluboko ve svém stínu, a nebyl jsem si toho vědom, ale mechanicky a nevědomě jsem je vyváděl.

Také jsem promítal tyto stínové rysy na ostatní, ale neviděl jsem je v sobě. Byla to niterná „osvětlující“ zkušenost deziluze a konfrontace se svým stínem, na který nikdy nezapomenu. V tu chvíli jsem také konečně zažil své pravé Já, coby nezaujatého svědka. Na krátký okamžik se skutečné „já“ objevilo, nehybné, věčné, vtělené, nereaktivní a založené na takové radosti (Ananda), která nezávisela na ničem vnějším v mém životě. Položil jsem základ a stanovil cíl pro pokračující práci.

Jakmile sami v sobě budete čelit „teroru ze situace“ a automatizované mechanické povaze mnoha svých pocitů, činů a chování, kde neexistuje žádná „svobodná vůle“, tak uvidíte toto robotické mechanické chování i u ostatních. Všimnete si, že většina lidí jsou jen jakési nevědomé automaty poháněné nevědomým traumatem a zraněním, podmiňováním a programováním. Vidíte, jak tito lidé trpí, ale nevědí, že trpí, protože jejich bolest je maskována a potlačována, zasunuta hluboko do nevědomí a ztvrdlá v jejich těle-mysli. Miliardy lidí jsou náměsíčné a jen sní o tom, že jsou vzhůru.

Zároveň se na ně už nedíváte dolů, protože můžete vidět stejnou mechanickou povahu, stíny a reakce na trauma ve vás samotných. Budete mít hlubší a autentičtější přístup k soucitu a empatii, ale bez slepého soucitu. Naučíte se vytvářet hranice a stanete se selektivnějšími a prozíravějšími v tom, koho necháte vstoupit do svého života. Ale také si uvědomíte skutečnou „hrůzu situace“ a jak daleko ještě jsme od jakéhokoli „kolektivního probuzení“.

Uvědomujete si také marnost hledání jakékoli významné změny navenek – nový systém, jakýkoli nový -ismus nebo jakékoli politické, společenské, institucionální změny – to vše je zbytečné, pokud to přichází od lidí, kteří si toho vůbec nejsou ani vědomi. Neví, co je skutečná podstata jejich Bytí, ale žijí čistě mechanicky a automatizují se pod vlivem „Obecného zákona“ což je vlastně jen esoterický popis maticových sil.

Je to pokořující zážitek. Je to temné, znepokojivé, ale zároveň s tím je to osvobozující a osvětlující. Je nemožné to vložit do omezených konstrukcí jazyka a slov. Jakmile však jednou překročíte tento práh a začnete „vidět neviditelné“, tak již není cesty zpět do vašeho „normálního“ života. V tu chvíli jste si opravdu vzali „červenou pilulku“. Upřednostní to, na čem ve vašem životě skutečně záleží. Už nebudete ztrácet ani čas ani energii na triviality oficiální mainstreamové kultury a nedokážete se vžít do stejných cílů, potěšení a tužeb, které jste měli v minulosti. Uvědomujete si, že všechny vycházely z vaší podmíněné osobnosti.

Je to výchozí bod procesu individuace, kde budete také muset čelit izolaci, osamělosti a odcizení se jako součásti procesu, abyste unikli z náměsíčného konsensu lidstva. Tato fáze odcizení a izolace jsou lekce, které otestují upřímnost hledajícího. Byly symbolizovány v mnoha esoterických metaforách jako „překročení prahu příkopu“ ke „vstupu do Království“ se strážci, kteří poskytují hádanky a testy duši, která si přeje najít a uvědomit si sama sebe a hlavně opustit „divočinu“ matrixu.

Mnoho lidí má dnes tendenci uvíznout právě v této fázi. Odcizení se a osamělost mohou způsobit, že se lidé stanou zatvrzelými, cynickými a nihilistickými, a mají tendenci obviňovat svět ze své bídy v mentalitě oběti. Jsou chyceni do zkázy a temnoty, negativity a sebelítosti a brání se nezbytnému vnitřnímu procesu smrti a znovuzrození, aby se tím individuovali.

Tento odpor a neschopnost čelit sám sobě může také svádět hledače k návratu do „divočiny matrixu“, jak to bylo symbolizováno v prvním filmu Matrix, kdy se postava Cypher rozhodla vzít si „modrou pilulku“, aby se vrátila do iluze. matice. Uzavřel dohodu s agentem Smithem symbolizujícím

faustovskou smečku s ďáblem, která mu poskytla veškeré materialistické bohatství, slávu a popularitu, kterou lidé konsensu oceňují, uctívají a jsou jimi také pokoušeni.

Individuace je nezbytnou fází, než se můžeme pustit do hlubší duchovní/esoterické práce na zduchovnění našeho bytí. Zahájení procesu individuace znamená „vzít si červenou pilulku“ z esoterické perspektivy. Další velmi častá past přeskakování procesu individuace vede k duchovnímu obcházení, kdy se zraněné ego snaží převzít duchovní identitu a věří, že je „lepší“ nebo „zvláštní“ [Jsem „semeno hvězdy“, „pracovník světla“, atd.]. Může to být také nevědomá traumatická reakce.

Tato archetypální cesta probuzení [včetně pastí a nebezpečí], nutnost deziluze, sestup a vzestup a čelit „teroru situace“ byla popsána v různých esoterických tradicích, jako je „Gnosis“ od Mouravieffa:

„Když se člověk vydá hledat Cestu [*mimo matrix*], obecně to vždy znamená, že se v něm něco zhroutilo. Vnitřní kolaps pak vede k určitým důsledkům. Člověk začíná vidět věci ve zcela jiném světle. Výsledkem mohou být dva diametrálně odlišné efekty. Je-li člověk dostatečně silný a nestranný, pak nesklopí oči před nesmiřitelnou realitou. Bude mít odvahu čelit všem věcem přímo a přijmout konstatace, které jsou na něj kladeny, bez ohledu na to, jak nepříjemné mu jsou. To znamená, že se pevně vydal na cestu, která vede k tzv. Access to the Way.(Přístup k cestě)

Na druhou stranu, pokud je člověk slabý, tak tato zkušenost ho ještě více oslabí. Zákon totiž jasně říká: „Kdo má, tomu bude ještě dáno. Ale kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.“ Pokud člověk nepřijme svou situaci a zejména svůj vnitřní stav tak, jak se mu jeví, díky krátkým iluminacím z vědomí skutečného „já“ – pokud je zatvrzelý proti všem důkazům a ospravedlňuje svou Osobnost tím, že se chrání logiku, legitimitu a spravedlnost, pak se obrátí zády na cestu Accessu a vrhne se dále do pustiny *matrixu* . Nikdo se nemůže dostat na cestu Přístupu k Cestě, aniž by předtím neprošel vnitřním bankrotem; morálním kolapsem *deziluze* .

Úspora energií je také nutností, protože cesta k Cestě a na Cestě samé vždy vyžaduje jejich celkovou mobilizaci. Jakékoliv neoprávněné výdaje mohou nakonec vést k neúspěchu. Toto musíme mít stále na paměti. Obecně je reakce okolí na někoho, kdo začíná hledat Cestu, negativní. Tento negativní postoj je výsledkem působení obecného zákona *matrixových sil* , který, jak víme, má tendenci držet každého člověka na jeho místě. Obecný zákon, který to není schopen udělat přímo působením iluze, když ztratí svou nadvládu nad člověkem, který se ‚pohybuje‘, tak jedná nepřímo prostřednictvím svého okolí říká se tomu „Syndrom agenta Smitha“ .

Je to zcela klasická situace. Poté, co si prošel svým vlastním morálním úpadkem, se z jistého úhlu pohledu každý, kdo hledá Cestu, značně liší od lidí, kteří nadále žijí v mezích povolených Všeobecným zákonem, a tak se leckdy přeludy stávají skutečností. Díky tomu se ale také bude cítit stále více izolovaný což je *nutný proces odcizení se a izolace*. Těžiště jeho zájmu se postupně změní pouze na esoterickou práci, která nakonec skončí jeho úplným pohlcením. „Svět“ k němu pak bude nepřátelský, protože jeho vlastní cíle jsou naprosto odlišné; není v jeho zájmu tuto tendenci vyvolávat, a ještě méně ji udržovat při životě. Přejde den – pokud zůstane stále ve stejném prostředí – kdy bude až na vzácné výjimky otevřeně či skrytě nenáviděn.

Pokud se nad tím zamyslíme skutečně do hloubky, tak pochopíme, že psychologicky tento nepřátelský postoj „Světa“ vůči někomu, kdo vykonává esoterickou práci, není jen normálním jevem, ale je takřkajíc nezbytný. Pokud by ten, kdo žije v divočině – a je spokojený s tm, že tam je, schvaloval postoj toho, kdo jde po rovné dráze, bylo by to ekvivalentní k uznání vlastního bankrotu. To je ale přitom ten důvod, proč ‚Svět‘ považuje to druhé za selhání. Čím více ve své práci postupuje, tím více se stává předmětem nenávisť. Proto se říká, že: ‚žádný prorok není přijat ve své vlastní zemi‘ a proč ‚je prorokem opovrhováno ve své zemi, mezi jeho blízkými příbuznými a ve svém

vlastním domě’.

Tato věta je zcela přesná a neponechává nám žádný prostor pro pochybnosti. Ten, kdo chce začít s esoterickými studiemi, je proto vyzván, aby si to raději dvakrát rozmyslel a vše dobře zvážil, než se vrhne na překročení prahu propaasti. Opakuji důrazně, že už nadále nebude možné, aby se vrátil do vnějšího života a našel tam znova své místo, své radosti a stejná uspokojení jako tomu bylo v minulosti.

Z toho zároveň plyne, že bude svému okolí čím dál tím víc cizí; že bude stále více ztrácet zájem o vnější život, do kterého se přitom ale teprve včera plně zapojil. Vzhled všech věcí a zvláště bytostí prochází v jeho očích hlubokou změnou. Jednoho dne bude překvapen, když bude muset konstatovat, že některé tváře, které teprve včera shledal velmi krásnými, se mu nyní za svými rysy odhalují ve známky bestiality: ne možná všechny, ale jistě velmi mnoho z nich!

Avšak kromě všech těchto obtíží, které jsou ale přitom prvními výsledky jeho evoluce, takový člověk získá uklidňující dojmy, a to zejména ve svých lidských vztazích. Bude překvapen, když jednoho dne postřehne, že některé tváře, které se mu ještě včera zdály obyčejné, dnes září v jeho očích neobyčejnou jasnou krásou. Je to proto, že jeho zrak, zostřený esoterickou prací, konečně získal schopnost proniknout až za vnější kůru. Právě mezi těmito jasnějšími bytostmi najde své nové přátele. Jejich společnost ho přivítá jako svého vlastního. Bude mezi nimi srozumitelný a jejich společenství společných cílů a zájmů bude stimulem a pomocí pro všechny.“

- Boris Mouravieff, Gnosis

AUTOR: Bernhard Guenther

ZDROJ: veilofreality.com

Překlad: Myšpule/myspulesvet.org